

ת"פ 24175/08/13 - מדינת ישראל נגד פרי טראונר

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 24175-08-13 מדינת ישראל נ' טראונר(עציר)
בפני כב' השופטת שרית זמיר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פרי טראונר
04 מאי 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סוזן דסוקי

הנאשם וב"כ עו"ד ערן ראו

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום:

מעשה מגונה באדם - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

על פי עובדות כתב האישום וממצאי הכרעת הדין, ביום 11.08.13 בסמוך לשעה 14:20 עמד הנאשם בחצר בית הסמוכה לצומת הרחובות רוטנברג - מוצקין בראשון לציון.

אותה עת ישבה מול הנאשם, במרחק של כ-10 מ' ממנו, ש.א. (להלן: **המתלוננת**).

בין הנאשם למתלוננת אין כל הכרות מוקדמת.

הנאשם הפשיל מעט את מכנסיו, חשף את איבר מינו בפני המתלוננת, ירק על ידו והחל לאונן במשך כ-10 דקות, זאת כאשר הוא מסתכל לכיוונה של המתלוננת ומחייך.

בתוך כך, התקשרה המתלוננת למשטרה לדווח אודות המקרה, אך הנאשם לא פסק ממעשיו עד אשר הגיעו שוטרים למקום.

לאחר מתן הכרעת הדין וטרם הטיעונים לעונש, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת והערכת מסוכנות מטעם המרכז להערכת מסוכנות, וקבלת חוות-דעת הממונה לבחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

עמוד 1

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות

חוות הדעת מיום 17.03.14 קבעה כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית עד גבוהה.

בחוות הדעת פורטו, בין היתר, נסיבות חייו של הנאשם, שהינו נשוי ואב לשלושה, עברו התעסוקתי, התפתחותו המינית והרגליו המיניים, מעורבות קודמת עם החוק ויחסו לעבירה נשוא כתב האישום.

במהלך הבדיקה הכחיש הנאשם את ביצוע העבירה בה הורשע ושב וחזר על הטענות שהשמיע להגנתו בבית המשפט.

בנוסף הכחיש הנאשם גם ביצוע עבירה דומה בפני קטינה בעבר. עבירה שהודה בביצועה בבית המשפט, הורשע ונדון בגינה.

הנאשם עומת עם העובדה כי הודה בביצוע עבירה זו, אך עמד על דעתו והכחיש ביצוע העבירה.

עורכת חוות הדעת מציינת כי הנאשם ממזער מחומרת מעשיו והשלכותיהן על המתלוננת, טוען בתוקף כי להבנתו "היא לא נפגעה" ומוסיף: "לא תקפתי אותה לא מילולית ולא פיזית, לא אנסתי אותה, לא יודע למה להרוס משפחה בישראל".

הנאשם שולל כל סיכוי כי יבצע עבירה דומה בעתיד ושולל כל בעיה במישור המיני.

לאורך בדיקתו כולה, וחרף ניסיונות חוזרים ונשנים להבהיר לנאשם כי הוא סובל מבעיה בתחום המיני וזקוק לטיפול מעמיק, ביטא הנאשם גישה הגנתית, עמד על דעתו כי אינו סובל מבעיה כלשהי וכי מעשה העבירה מקורו בעלילה נגדו, שאת מקורה ומהותה אינו יודע להסביר.

בניגוד להכחשתו ולעובדה כי שלל כל בעיה במישור המיני, הביע הנאשם מוטיבציה פורמאלית לטיפול. אלא שעורכת חוות הדעת סבורה כי מדובר במוטיבציה המונעת מתוך חשש שייענש מוחשית על מעשיו ולא מתוך קיומה של מצוקה כלשהי בשל בעיה בתחום המיני.

עורכת חוות הדעת מציינת כי מן הפנומנולוגיה של העבירה עולים מאפיינים בולטים של התנהגות אקסהיביציוניסטית, דהיינו השגת הנאה מינית באמצעות חשיפת איבר המין בפני אחר - מושא הפנטזיה המינית. משכך ולאור קיומה של הרשעה קודמת, בעבירה בעלת מאפיינים דומים שבוצעה בפני קטינה, עולה חשד לקיומה של סטייה מינית מסוג אקסהיביציוניזם.

עורכת חוות הדעת סבורה כי ביצוע עבירות מין בפני קורבנות משתי קבוצות גיל שונות, מרחיב את מאגר הקורבנות הפוטנציאלי, ומכאן מגביר את רמת המסוכנות המינית הנשקפת מצד הנאשם.

עורכת חוות הדעת התרשמה מהנאשם כמי שמאופיין בדימוי עצמי ירוד, בעל כוחות אגו דלים, נוקשה בעמדותיו, חושש מתיגו כעבריו מין ובעל קווי אישיות אגוצנטריים.

לאחר שקלול כלל הפקטורים הסטטיים והדינמיים, לרבות ביצוע עבירת מין בקורבן זר ומזדמן במקום ציבורי, הרשעה בעבר בעבירה דומה, התנערות מאחריות לביצוע העבירה, העדר תחושת אשמה, מזעור חומרת המעשים, העדר תובנה ביחס לנזק שנגרם לקורבן, הכחשת הבעייתיות והעדר מוטיבציה אותנטית לטיפול, ומאידך גילו של הנאשם, מצבו המשפחתי ושמירה על רצף תעסוקתי, הוערכה רמת המסוכנות המינית של הנאשם כבינונית - גבוהה.

חוות דעת הממונה -

חוות דעתו של הממונה מיום 3.04.14 מצאה את הנאשם כמי שאינו כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. מאחר ורמת מסוכנותו המינית של הנאשם אובחנה כבינונית עד גבוהה, אין בנמצא מעסיק המוכן להעסיקו.

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה ביקשה להדגיש בטיעוניה את חומרת מעשי הנאשם אשר בפרק זמן של לא פחות מ-14 דקות עמד, בצהרי היום, ברחוב הסמוך לקניון הומה אדם וקטינים, אונן והסתכל על המתלוננת שהיתה מושא עוררותו המינית.

לדבריה, הנסיבות בהן בוצעה העבירה מצדיקות קביעת מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

לשיטת המאשימה, יש בעובדה כי הנאשם לא לקח אחריות למעשיו, וגם כיום, לאחר הכרעת הדין, מכחיש ביצוע העבירה וטוען כי מדובר בעלילה, לא מבין את חומרת מעשיו, לא מגלה אמפתיה לקורבן ולא מפנים את הצורך האקוטי בטיפול, משום גורמים המצדיקים החמרה בענישת הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לממצאי חוות-הדעת המלמדים על מסוכנות מינית ברמה בינונית - גבוהה, על חשד לסטיה מסוג אקסהיביציוניזם ועל העדר אפיק שיקומי.

בכל אלה סבורה המאשימה כי יש להצדיק השתת עונש ברף המכסימלי של מתחם הענישה, קרי 10 חודשי מאסר בפועל ולצידו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ראיות וטיעוני הנאשם לעונש

אשתו של הנאשם, אשר העידה בשלב העונש, תיארה את הנאשם כאיש משפחה מסור, בעל תומך ואבא מקסים וקשוב לילדיו. לדבריה הנאשם נודע בקרב כל מכריו בנועם הליכותיו, בטוב ליבו ובמסירותו.

העדה תיארה את קורות המשפחה בתקופה האחרונה, את הקשיים עימם מתמודדת, ואת המחירים הכבדים שנאלצה

לשלם המשפחה כולה וילדיו הקטינים של הנאשם בפרט. עוד הדגישה כי הנאשם משמש כמפרנס עיקרי וכי נוכחותו בבית חשובה גם בהיבט של הקשר ההדוק עם ילדיו.

אשת הנאשם הביעה דעתה כי ההליך המשפטי גרם עוול לנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה והנאשם יש לחתור לתוצאה עונשית יצירתית ולא קונבנציונאלית, דהיינו להסתפק בעניינו בעונש צופה פני עתיד.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - טען כי הגם שהנאשם הורשע בעבירת מעשה מגונה באדם - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, המעשים עצמם קרובים ונושקים בנסיבות ביצועם לעבירת מעשה מגונה בפומבי, ונמצאים, לשיטת ההגנה, בתחום האפור שבין 2 סעיפי החיקוק.

לדבריו, מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, הם אינם מצויים כלל ועיקר ברף חומרה עליון של עבירות המין, באשר מדובר במעשים שלא כללו מגע כלשהו בינו לבין המתלוננת, נעדרי תכנון ושיטתיות ובוצעו ללא תחכום.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם - ב"כ הנאשם סבור כי בניגוד לאופן השגיו ולאור השלילי בו הוצג הנאשם בהערכת המסוכנות, הנאשם אינו רצידיביסטי חסר תקנה, אלא אדם שבשל יכולותיו הקוגניטיביות המוגבלות ואישיותו הדלה והמורכבת מתקשה להביע עצמו, מתקשה להתבטא כראוי, מתקשה להכיר במגבלותיו ובנסיבות הללו אף מתקשה להבין את הסיבות שהביאו להרשעתו.

ב"כ הנאשם סבור שמכלול הנתונים הללו הם שהביאו את עורכת חוות הדעת לקבוע, בטעות, כי מהנאשם נשקפת מסוכנות ברמה בינונית - גבוהה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי חוות הדעת ייחסה משקל יתר לעובדה כי בעברו הרחוק של הנאשם הרשעה בעבירה דומה, תוך התעלמות מהעובדה כי חלפו כ-9 שנים מאז אותה עבירה ועד לביצוע העבירה הנוכחית.

ב"כ הנאשם סבור כי יש בעובדה כי במשך 9 שנים לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות, כדי ללמד כי הנאשם מסוגל לרסן את אותה סטייה שמייחסת לו חוות הדעת, ככל שהיא אכן קיימת. שכן מבחן המציאות מצביע כי יש בידי הנאשם הכלים הדרושים לצורך זיהוי והמנעות ממצבי סיכון.

ב"כ הנאשם סבור כי אין בעובדה כי הנאשם ממשיך לכפור במיוחס לו, מכחיש את ביצוע העבירה וחש מבחינה סובייקטיבית כי נעשה לו עוול, כדי ללמד מסוכנות יתירה מצד הנאשם כקביעת עורכת חוות הדעת.

מכל מקום, לדברי הסנגור, במהלך השבועות האחרונים הכיר הנאשם בנזקקותו לטיפול, הגם שבשל יכולותיו הכספיות המוגבלות, לא החל בטיפול כלשהו.

ב"כ הנאשם הסכים כי הרף התחתון של מתחם העונש הראוי למעשה העבירה בנסיבותיה הינו עונש מאסר קצר מאוד לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם סבור כי במקרה דנן יש לסטות לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. בהקשר זה הדגיש הסנגור כי הנאשם נמצא כמי שאינו כשיר לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות הללו, ולו בית המשפט יגזור דינו של הנאשם בתוך המתחם ולו על הרף התחתון שבו, יאלץ הנאשם לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריח.

עונש כאמור אינו הולם ואינו תואם לא את נסיבות המקרה ולא את נסיבות הנאשם, כך לטענת ההגנה.

ב"כ הנאשם סבור כי בהנתן מבנה אישיותו המורכב של הנאשם ומצבו הנפשי הירוד, עונש מאסר בפועל יהיה הרסני עבורו.

מכלול הנתונים שפורטו לעיל, מצדיקים, לשיטת הסנגור, מתן הזדמנות נוספת לנאשם בלבוש משפטי של חריגה לקולא מהמתחם והסתפקות בעונש צופה פני עתיד.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, בדברו האחרון הביע נכונות לעשות כל שיתבקש ובלבד שלא ישלח לכלא. הנאשם מסר בבכי כי ילדיו זקוקים לו.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם ובהתאם לעקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, שומה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באופן כללי ניתן לומר, כי עבירות של תקיפה מינית, באשר הן, הן עבירות שטמונה בהן חומרה אינהרנטית. רבות דובר על הערך החברתי של שמירה על שלמות גופה של האשה והאינטימיות המקודשת לה, והחובה להעביר מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מי שפוגע בערך חברתי זה.

בתי המשפט על כל ערכאותיהם שבו וביטאו את הצורך בהגנה על הציבור ובהרתעת עבריינים בפוטנציה כחלק משיקולי הענישה הרלוונטים בעבירות מין.

יפים לענין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 9994/07 פלוני נ' מד"י מפי כב' השופטת פרוקצ'יה:

"על חומרתם הרבה של מעשי המין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מובילה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה..... הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקורבן והורסת בו חלקה

טובה. היא מבזה את עצמיותו ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קורבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

דומה כי אין צורך להכביר מילים לגבי חומרת העבירה בה הורשע הנאשם וחומרת מעשיו. בשלהי החופש הגדול, בשעות הצהריים, במשך רבע שעה תמימה ולא פחות, עמד הנאשם בעיבורה של עיר ברחוב הסמוך לקניון הומה אדם וקטינים ואונן, כשהוא הופך את המתלוננת, בעל כורחה, למושא העוררות המינית שלו, וככזו לקורבן.

מעשיו של הנאשם הם מעשים בלתי ראויים, בזויים ומבזים, בעלי היבט לא מבוטל של חומרה וברור כי הם ראויים לגינוי ולעונש מוחשי. מעשים אלה פוגעים, מטבע הדברים, באותם ערכים של כבוד האדם וכן בסדר הציבורי, בשלום הציבור ובטחונו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מעלה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היתה ממשית ומוחשית.

אמנם אין מדובר בעבירה ברף החומרה הגבוה האפשרי, שכן לא היה כל מגע בין הנאשם למתלוננת ודומה כי המעשה לא אופיין בתכנון מראש, או במחשבה מוקדמת או מיוחדת.

יחד עם זאת, הנאשם נכנע לגחמותיו המיניות ונתן דרור לעצמו לספק את צרכיו המיניים, תוך שהעמיד את המתלוננת, עוברת אורח, מזדמנת, כמושא לעוררותו המינית. ביצע את המעשה בפרהסיה במקום ציבורי בעיבורה של עיר בשעות הצהריים המוקדמות, במקום אליו מזדמנים, באופן טבעי, עוברי אורח רבים. בנסיבות הללו, ברור שהנאשם פעל בתעוזה, כשרק צרכיו המיניים לנגד עיניו.

זאת ועוד, לעבירה שבוצעה ע"י הנאשם היה פוטנציאל ממשי לגרום לנזק משמעותי יותר מזה שנגרם בפועל. כך לו היו מזדמנים למקום קטינים, אשר מן הסתם היו חווים את הפגיעה המינית בצורה קשה ומקיפה הרבה יותר מכפי שחווה אותה המתלוננת.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת במאבק בתופעות הפגיעה המינית, על סוגיה השונים, שהפכה לרעה חולה בארצנו. התופעה מחייבת חינוך, מודעות ציבורית, אכיפה וענישה הולמת. כאשר מדובר בעבירת מין, שומה על בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי באמצעות הטלת עונשי מאסר ההולמים את חומרת המעשים.

בית המשפט העליון שב ועמד על חומרתן של עבירות המין המבוצעות בנשים ועל החובה להעדיף קו ענישה מחמיר ומרתיע:

"לעצם חומרת המעשה יש להוסיף גם את העובדה, כי עבירות שכאלה התפשטו בחברתנו - תוצרי תרבות קלוקלת של אלימות וסיפוק הצרכים המידי. על בתי המשפט להלחם בנגע זה, אשר הותיר כבר קורבנות רבים, פגיעים בגופם ובנפשם, ע"י מדיניות ענישה מחמירה ביותר. על בית משפט זה להיות

מוביל המאבק בתופעות כגון אלו, בהתחשבות במגבלות, אשר הטיל עליו המחוקק ברפי הענישה המקסימליים".

ע"פ 4187/04 ג'נטשקה נ' מד"י.

על יסוד כל האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה - מעשה מגונה באדם, בנסיבות ביצועה ע"י הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא.

חריגה ממתחם העונש לקולא, אפשרית רק מטעמי שיקום, שאז רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם (סעיף 40ד(א)).

בענייננו, למרבה הצער, אין די מלפני על מנת שאגזור דינו של הנאשם תוך חריגה לקולא ממתחם העונש, בהעדרו של אפיק שיקומי.

מחוות הדעת שהוגשה בענייננו של הנאשם עולה כי אצל הנאשם עולים מאפיינים בולטים של התנהגות אקסהיביציוניסטית המעלים חשד לקיומה של סטייה מינית, כשרמת המסוכנות המינית מוגברת.

הנאשם שולל מכל וכל מעורבות באיזה מן העבירות בהן הורשע הן בהליך זה והן בהליך קודם ושולל כל הקשר מיני להתנהגותו ומעשיו. ממזער מחומרת מעשיו והשלכותיהם על המתלוננת, ושולל כל בעיה בתחום המיני.

הנאשם ציין אמנם שמוכן לקבל טיפול, אלא שנוכח ההתרשמות הברורה כי הנאשם חסר תובנה לבעיותיו, מתנער מביצוע העבירות, ממזער מחומרתם, נעדר תובנה ביחס לנזק שנגרם לקורבן וסבור כי לא נשקפת ממנו כל מסוכנות מינית, לא באה חוות הדעת בהמלצה טיפולית/שיקומית כלשהי.

הנאשם, כך על פי חוות הדעת, נעדר מוטיבציה אותנטית לטפל בבעיותיו, שלשיתו כלל לא קיימות. המוטיבציה הפורמלית לטיפול נובעת אך ורק מתוך חשש שיענש מוחשית על מעשיו.

בהעדר מידה ראשונית של לקיחת אחריות והתבוננות ביקורתית על מעשיו קיים קושי מובנה להתייחס לשיקולי שיקומו של הנאשם.

עוד יצוין בהקשר זה שהלכה למעשה הנאשם לא עשה ולו צעד ראשון לטובת השתלבות בהליך טיפולי כלשהו מאז ומעולם, כך שבכל מקרה אין בענייננו אופק שיקומי קונקרטי.

בענישה שתוטל איפוא, שלא תחרוג ממתחם העונש ההולם, יש להתחשב בצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות, וזאת בין היתר לאור חומרת העבירה בנסיבות ביצועה והנזקים שנגרמו בעטייה, כמו גם בהתחשב בעברו של הנאשם. כן יש להתחשב בענישה, בצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירה שביצע הנאשם.

בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40א לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה.

נסיבות אלה נוגעות הן לעברו של הנאשם, הן להתנהלותו לאחר ביצוע העבירות והן למצבו הנוכחי.

הנאשם שבפניי יליד שנת 1973 נשוי ואב לשני ילדים שלחובתו הרשעה קודמת בעבירה דומה שבוצעה בפני קטינה.

אמנם מדובר בעבירה שהתיישנה זה מכבר בהתאם להוראות חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, התשמ"א - 1981 (להלן: "חוק המרשם הפלילי").

אלא שהגם שכך בית המשפט רשאי להסתמך בשיקוליו במסגרת גזירת הדין, על מידע בדבר עבירות שהתיישנו (ראה בענין זה רע"פ 1775/09 פדידה נ' מד"י; רע"פ 1808/10 זיכרמן נ' מד"י; רע"פ 7997/12 עיני נ' מד"י).

בשורה של החלטות (כמפורט לעיל) דחה בית המשפט העליון פעם אחר פעם את טענת ההגנה לפיה בית המשפט אינו רשאי להסתמך בשיקוליו על מידע בדבר עבירות שהתיישנו וקבע:

"טענתו של המבקש אינה עולה בקנה אחד עם תכליתו של חוק המרשם הפלילי אשר נועדה לאפשר לחוזרים לדרך הישר להניח את עברם המכביד מאחור ולהמשיך בחייהם ולא לאפשר הקלה בעונשם של מי שהוסיפו וחטאו....."

ההגנה הנרחבת המוענקת למי שחלפה תקופת המחיקה של הרשעתו, תוגבל במקרה בו בוצעו עבירות נוספות....ברי כי אין מקום להתעלם מעבר רלוונטי כשעסקינן בחוזר לסורו שוב ושוב, והדבר נוגד את האינטרס הציבורי, התכלית שביסוד ההתיישנות והשכל הישר, פשיטא שבכגון דא על בית המשפט להיות מצוייד במלוא התמונה."

משכך, בראש ובראשונה יזקף לחובת הנאשם עברו הפלילי, הכולל הרשעה קודמת בעבירת מעשה מגונה בפני קטין. חומרה יתרה נלמדת מחזרת הנאשם לסורו, חרף הושטת ידו של בית המשפט בהליך הקודם, שעה שהסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד.

כמו כן בגזירת הדין יש להתחשב בעובדה המדאיגה כי הנאשם אינו נוטל, גם בשלב זה שלאחר הכרעת הדין, כל אחריות על מעשיו והוא מתכחש להם ולנזקים שנגרמו למתלוננת בעקבותם. כמו גם מתכחש לביצוע עבירה דומה בעבר, עבירה שבביצועה הודה בבית המשפט. כתוצאה מכך קשה לפעול בעניינו של הנאשם במישור השיקומי וקיים חשש למסוכנות עתידית, שאיננה מטופלת עד כה, מסוכנות המוערכת ע"י הגורמים המקצועיים, כמסוכנות בינונית-גבוהה.

בנסיבות בהן הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו הרי שהענישה צריכה ליתן ביטוי ממשי לשיקול ההרתעה האישית, שצריך לקבל ביטוי בעונש המוחשי שיוטל על הנאשם.

מאיךך במסגרת השיקולים לקולא ינתן משקל לנסיבותיו האיטיות המורכבות של הנאשם ולמגבלותיו כפי שניתן היה להתרשם מהן במהלך המשפט. ראיתי את הנאשם לכל אורך ניהול משפטו ובעומדו על דוכן העדים בפרט. בפניי נגלה אדם חסר בטחון, בעל דימוי עצמי ירוד, יכולת הבנה מצומצמת וכושר ביטוי דל, אשר ישב על ספסל הנאשמים מבויש ומושפל ויותר מהכל חשש מפני תיוגו כעברייני מין.

כאמור הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטנים, מאז האירוע נשוא כתב האיטום מצוי בתנאים מגבילים וסובל ממצב נפשי ירוד.

בנסיבות בהן הסתפק, בעבר, בית המשפט בענישה צופה פני עתיד בעניינו, יהא זה איפוא מאסרו הראשון של הנאשם ובנסיבות הללו לא יכול להיות חולק כי עונש המאסר יפגע בנאשם ובמשפחתו באופן ממשי.

בהקשר זה יוזכר כי הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם אינו כשיר לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות בשל מסוכנותו המינית. בנסיבות הללו כל עונש מאסר שייגזר על הנאשם ירוצה מאחורי סורג ובריה.

לדידי מדובר בשיקול רב משמעות לקולא בגזירת עונשו של הנאשם.

עוד יש לקחת בחשבון בגזירת הדין את העובדה כי מאז האירוע חווה גם הנאשם תקופה קשה המשפיעה באופן ישיר וברור גם על בני משפחתו וילדיו הקטינים.

מכל האמור סבורני שנכון יהיה לגזור על הנאשם עונש שיכלול מאסר לריצוי בפועל על הרף הנמוך שבמתחם, לצד ענישה צופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת.

העונש שייגזר על הנאשם יביא לידי ביטוי מחד את חומרת העבירה בנסיבות ביצועה, המסוכנות המינית, העדר אופק שיקומי ואת מכלול השיקולים לחומרא, לרבות בהיבט הגמול וההרתעה, ומן הצד השני יתחשב במכלול השיקולים לקולא, כמפורט לעיל, ובעיקר נתוניו האיטיותיים המורכבים של הנאשם, איטיותו הדלה והשפעת העונש עליו ועל התא המשפחתי.

יודגש כי אלמלא נתוניו האיטיותיים המורכבים של הנאשם, ראוי היה לגזור עליו עונש חמור יותר.

סוף דבר

לפיכך ולאחר ששקלתי את כל הצריך לענין אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת מין מכל סוג שהוא.

3. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.
הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.06.14 ויועבר ע"י המזכירות למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

גזר דין זה הוקרא על ידי השופט סגן הנשיאה כב' השופט אברהם הימן, משום שכב' השופטת זמיר מצויה בשבתון.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת